

1. lesning 5 Mos 4,1–2.6–8

Dere skal ikke legge noe til det jeg befaler dere ..., men holde budene fra Herren

Moses talte til folket og sa: «Og nå, Israel, hør på de forskrifter og bud som jeg lærer dere! Dem skal dere holde, så dere kan få leve og komme og ta i eie det landet som Herren, deres fedres Gud, vil gi dere. Dere skal ikke legge noe til det jeg befaler dere, og ikke trekke noe fra, men holde de bud fra Herren deres Gud som jeg gir dere.

Dere skal legge vinn på å leve etter dem, for da vil andre folk holde dere for å være kloke og forstandige. Når de hører alle disse forskriftene, vil de si: «Så klokt og forstandig det er, dette store folket!» Hvor fins det et folk, om aldri så stort, som har en gud som er sitt folk så nær som Herren vår Gud er oss, hver gang vi kaller på ham? Og fins det noe stort folk som har så rettferdige forskrifter og bud som hele den loven jeg legger frem for dere i dag?

Responsoriesalme Sal 15 (14),2–3a. 3cd–4ab. 5

Omkved: Herre, hvem kan gjeste ditt telt?

Den som er ulastelig i sin ferd,
han gjør hva rett er, og taler sannhet uten svik.
Han holder sin tunge i tømme, han krenker ikke sin bror
og fører ikke skam over sin neste.

Han ser med forakt på gudløs mann,
men ærer hver som frykter Herren.
Han sverger seg selv til skade
uten å bryte sitt ord.

Han låner ikke ut mot rente
og lar seg ikke kjøpe til å skade den uskyldige.
Den som gjør alt dette,
står trygt til evig tid.

2. lesning Jak 1,17–18.21b–22.27

Lev etter ordet!

Kjæreste brødre, ovenfra, fra himmellysenes far, kommer bare gode ting, bare fullkomne gaver; for hos ham finnes ingen forandring, intet skifte fra sol til skygge. Og av egen fri vilje fødte han oss ved sannhetsordet, for at vi skulle være som en førstegrøde av hans skapning.

Ta i mildhet imot det ord som er blitt innpodet i dere, og som er mektig nok til å frelse deres sjeler. Og bedra ikke dere selv: Lev etter ordet, og nøy dere ikke med å lytte til det!

Å se til foreldreløse og enker i deres nød, og bevare seg selv fri for smitte fra denne verden, det er en gudstjeneste som er ren og uplettet i Gud Faders øyne.

Halleluja Jak 1,18

Halleluja.

Av egen fri vilje fødte han oss ved sannhetsordet, for at vi skulle være som en førstegrøde av all skapning.
Halleluja.

Evangelium Mark 7,1–8a.14–15.21–23

Guds bud lar dere være å følge, mens dere overholder menneskelige tradisjoner

På den tid samlet fariseerne seg om Jesus sammen med noen lovkyndige fra Jerusalem. De hadde lagt merke til at noen av hans disipler spiste med vanhellige, det vil si uvaskede, hender. (Fariseerne og alle jøder vasker nemlig alltid hendene på en bestemt måte før de spiser, det er en tradisjon fra gammelt av. Og de spiser ingenting som kommer fra markedet, uten at de har skylt det med vann. Og mange andre slike forskrifter har de å iakttatt: Vasking av kopper og kar og kobberfat.)

Fariseerne og de lovkyndige spør ham da: «Hvorfor følger ikke dine disipler tradisjonen fra våre fedre, men spiser med vanhellige hender?»

Men han svarte: «Sannelig var det rett, hva Jesaja sa om dere hyklere: 'Dette folk ærer meg med leppene mens deres hjerter er langt borte fra meg. Så dyrker de meg forgjeves, for deres lære er menneskebud.' Ja, nettopp: Guds bud lar dere være å følge, mens dere overholder menneskelige tradisjoner.»

Og så kalte han atter sammen folket og sa: «Hør på meg alle sammen, og forstå meg vel! Ikke noe av det som kommer inn i mennesket utenfra, kan vanhellige det. Det er det som går ut av mennesket, som gjør mennesket urent. For innenfra, fra menneskenes hjerter, kommer de onde tankene – utukt og tyveri, mord og utroskap, grådighet, ondskap og svik, tøylessløyhet, misunnelse, spott, hovmod og et vettløst liv. Alt dette onde kommer fra menneskets indre og gjør det vanhellig.»